

வினாக்கள் சேர்வு

உத்தேசித்துள்ளார்கள் வினாக்கள் சேர்வு

ପ୍ରକାଶ

கோது மாத வெளியீடு

ால்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
ஈடுவும் இறைவன் ஆயமே—சத்தான்தர்

9 | தூர்முகினால் மார்க்டில் 1-நா (15-12-58) | சுடர் 2

ପାରୁଣ୍ୟଟକ୍ଷମ.

வினாயம்	பக்கம்
1 முவர் அஞ்சலீ	33
2 தியாகம்	34
3 அன்னையின் அருங்குணங்கள்	35
4 இயெசுநாதரின் பொன்மொழிகள்	38
5 நம்பிக்கையுட்டும் மொழிகள்	40
6 இயற்கைத்தாயே!	42
7 யோச ஆசனங்கள்	44
8 திருமுறைக்காட்டி	48
9 இளைஞர்க்கட்டோச வேண்டுகோள்	54
10 ஞானவாசிட்டம்	56
11 புண்ணியம்—பாவும்	61
12 கவாமி சிவானந்தரின் அறிவுரைகள்	64
13 தயோரிடமும் கடவுளைக்காணலாம்	கவர் 3-ம் பக்கம்

ஆத்ம ஜோதி

ஆயுள் சந்தூ ரூபா 75: வருடச்சந்தூ ரூபா 3,
தனிப்பிரதி சதம் 80

கெளரவ ஆசிரியர்: க. இராமச்சந்திரன்

പരിപ്പാസിന്യർ: നാ. മക്കുല

ஆத்மஜோதி சிலையம் நாவலப்பிட்டி [இலங்கை]

ମୁଖ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳି.

இராமகிருஷ்ணர்.

ஒடும் பொன்னும் ஒன்றேனவே
 உறுதி கண்ட உள்ளத்தான்,
 ஏடும் குருவும் இல்லாமல்
 யாவும் அநித் பேரறிஞன்
 ஈடில் அருள்மா முனிவர்பா
 இராம கிருஷ்ணன் திருநாமம்
 நாடும் ககரும் போற்றிட வெங்
 நானும் வாழ்க! வாழ்கவே!

சாதாதேவியர்.

மண்ணில் வாழும் வாழ்நாளில்
 மாலையிட்ட மனவாளன்
 கண்ணிற் ரண்ட கடவுளெனக்
 கருதி வாழ்க மாதேனி
 அண்ணல் ராம கிருஷ்ணவின்
 அருமை மனை சாரதத்தை
 பண்ணில் பாடிப் புகம்வோமே
 பாத்துக்கை செய்தோமே.

விவோன்டர்.

சீர்வெருது வங்களில் சிறக்கவன்தோன்
 ஸ்ரீராம கிருஷ்ணபதம் சிரமேற்கொண்டோன்,
 பார்புகழுங் வேதாந்தப் பயிர்வளர்த்தோன்.
 பாரகத்தின் பெருமையெங்கும் பரவச் செய்தோன்
 வேர்பறிப் எதிர்வாதம் விரித்துக் கூறி
 வீண்வாதம் செய்தவரை வென்று வெற்றித்
 தார்புணந்த தவயோகி விவேகானங்கள்
 தாள்பரிசித்து வாழ்வோமித் தரணிமீதே.

தியாகம்.

[சுத்தானந்தர்]

மகா காவியின் யரம்பெற்றுவந்த குரு கோவிந்தன் ஆனந்த புரியில் ஒரு பெரிய சக்தியாகம் நடத்தினான். ஏராளமான சீடர் வந்து கூடினர், குருவைப் போற்றினர். ஸத் பூரி அகால் என்று முழங்கினர். சீடர்முன் கனல்பறக்கும் விழிகளுடன் தோன்றி வீரவாளையர்த்தி “இந்தவாளில் சக்தி இறங்கியிருக்கிறுன். நமது பாரதத்தர்மத்தைக் காக்கலாம். நாட்டிற்கு விடுதலையுண்டு, ஆனால் அதற்காக ஐந்துபேர் பலியாகவேண்டும், மகாகாளி கேட்கிறோம்! யார் வருகிறீர்கள்?” என்று குழுறினான். சபையில் பேச்சு முச் சில்லை, எங்கு நம்மைப் பலிவாங்கிவிடுவானே என்று சிலர் நமு வினர். “யாகம் என்றால் முந்தினீர், தியாகமென்றால் பிந்தினீர். இவ்வளவு பேடித்தனமிருந்தால் விடுதலை எப்படிவரும்? ஆண்மையற்ற அலிகளுக்கு குருவாயிருப்பதைவிட நானே சண்டிக்குப்பலியாகிறேன்” என்று திரும்பினர் கோவிந்தராய். “எனியேன் இதோ வந்தேன்! மகாகாளி ஏற்றுக்கொள்ளட்டுமே!” என்று ஒரு ஏழைநாளித்துண் முன்வந்தான். “கீயே வலையன்,” என்று அவனை உள்ளே கூட்டிச்சென்று இரத்த வாணுடன் வந்தார் குரு. மீண்டும் நான்கு பேர், எளியர் வந்தனர். ஐந்துபேரும் பலியாளர்கள் என்றே சபை முழுதும், நம்பியது. ஆனால், அப்படியல்ல, குருவின் வாளில் தோய்ந்தது ஆட்டுரத்தமே. மறநாள் சீடரையெல்லாம் கூட்டினார், அந்த ஜூவரையும் அவர்முன் கொள்ளந்தார். “சீடர் களே! கல்வி, செல்வம், பிறப்புகளால் அல்ல, ஆனாக்கமுகு ஆண்மையும் தியாகமும், இந்தனைபேர்களில் இந்தஜூவரே தமது உயிரை தர்மத்திற்குப் பலிதானமாக்கத் துணிந்தனர். சமயதீட்சை ஈந்து அவர்களை முதல் கால்சாவீரர் ஆக்கினார். அவர்களுடைய வீரத் துணிவினால் எல்லச் சீடரும் கால்சாவீராயினர், தியாகமேயாகம்.

அன்னையின் அருங்குணங்கள்

[ஆசிரியர்] १०००—
—०००—

தூய அன்னை சாரதா தேவியாரின் வரலாறு ஆத்ம ஜோதி வாசகர்கள் நன்கறிந்த ஒன்றாகும். அன்னையின் வாழ்க்கைக்கு குறிப்புகளும் அருள் மொழிகளும் பலமுறை இச்சஞ்சிகையில் பிரசரி கப்பட்டுள்ளன. அவரின் ஜூயங்கி விழா இப்மாசம் 9-ஏ தே [23-12-56] சிக்குவதை முன்னிட்டு, அன்னையாரின் அருங்குணங்கள் சிலாந்தை மாத்திரம் வாசகர்கட்குத் திரும்பவும் சினைவுட் விரும்புகின்றோம். தொன்றுதொட்டு மகியை பொருந்திய மாசு கழி மாசத்திற்கு சென்ற நூற்றுண்டில் ஓர் புதுச் சோபையை அளித்தது பகவான்ரமணரதும் சாரதாமணி தேவியாரதும் ஜேன்ம வைபவங்களாகும்.

பூரி ராமகிருஷ்ணரும் சாரதா தேவியாரும் வாழ்ந்து காட்டிய இல்லற வாழ்வு மனிதவர்க்கத்தின் ஞானவாழ்க்கை வரலாற்றிலே ஓர் ஒப்புயாற்ற சிறப்பும் மகியையும் பொருந்திய சிக்குச்சியாகும். அவர்கள் இநுவரகு தூய்மையோ கருதரிய உயர்ந்த படியைச் சார்க்கத்தாகும். மாதரணவரையும் பராசக்தியின் அட்சமாகக் கண்ட பரமஹம்சர் தமது சொந்தப் பத்தினியாகை ஓர் தேவிப் பதுனமாகப் பாவித்து வழிட்டு, அந்த வழிபாடு முடிவில் ஜேபமாலைபை அலர் திருவடியில் சமர்ப்பித்த பின்னரே தமது நீண்ட அழுர்வ சீக்களையை முற்றுப் பெற்க்கொடியப் பதுமுறையானது அரிய பெரிய அத்பாதம் தத்தவங்களை அடக்கியுள்ளெனலாம்,

சென்ற நூற்றுண்டில் இராமகிருஷ்ணர் உவகின் ஆன்ம புனருத்தராணத்திற்காக எழுப்பீய அருங்கோயிலின் எழுங்கருள் மூர்த்தியாக விளங்கியவர் விவேகானந்தரெனில், அதின் ஆதார சக்தியா அமர்ந்திருங்கவர் சாரதா தேவியாராகும். பரமஹம்ச தேவரின் மஹாசமாதிக்குப்பின், அவனின் சீடர்கள் ஒருங்கு சீர்க்கு வாழ்வதற்கு இடமின்றி அலைந்துகொண்டிருந்த காட்சியைப் பார்த்துக் கூண்ணிர்விட்ட அன்னையார் “பிரபுவே! தங்கள் திருநாமத்தை

சொல்லிக்கொண்டு, உற்றார், உறவிவர், உத்தியோகம் யாவற்றை யும் துறந்து, தங்கள் பணிக்கென வாழ்க்கையை அற்பணஞ்செய்த இக்குழங்கைகள் ஊன், உடைக்கு வழியின்றிக் கஷ்டப்படுதல் முறையாகுமா? அவர்களைக் காப்பாற்றுதல் தேவீர் கடனன்றே! எனப்பன்முறை பிரார்த்தித்தார், அப்பிரார்த்தனையின் பயனாகவே இராமகிருஷ்ணமட்டமும், சங்கமும் தோன்றினவென்பதை இன்று எவர்தான் மறுக்கமுடியும்?

தூய அன்னையார் தமது பூரணதெய்வத்தன்மையை தமது பெண்மை தாய்மையாகிய இரு போர்வைகளாலும் நன்கு மறைத் துக்கொண்டனர். அவர் செய்துள்ள அற்புதங்கள் பலவற்றுள் தலைசிறங்கு விளங்குவது இதுவாகும். இக்காரணத்தால் அவர்காலத்தில் அவர் மகிழ்மையைப்பலர் அறிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. மிகவும் நெருங்கிய உறவுபூண்டிருங்கு அடியாருள்சிலரே அதனை உணர்ந்தனர். எனினும் அவரது அளப்பரும் பெருமையையும், அவரது அருட்சக்தியையும், ஆத்மசித்தியையும் பரமஹம்சரைப்போல் முற்றிலும் அறிந்துகொண்டவர் விவேகானந்தர் ஒருவரே. அவரின் திருவாக்குகள் மூலமாகவே ஏனைய சிடர்கள் அந்தஉண்மைக்கு உரித்தாயீன ரெனலாம். அன்னையார் தமிழ்மைப் பெருமையாகப் பேசியதே கிடையாது. ஒருமுறைமாத்திரம் பக்தர் ஒருவருக்கு “பகவான் இராமகிருஷ்ணர் கடவுளின் தாய்மைக்குண்டதை நவீன உலகுக்கு அறிவுறுத்தும் பொருட்டே தமிழை விட்டுச் சென்றனர்” என்ற பேருண்மையை இரகசியமாகக் கூறியுள்ளார்.

கீதயில் கிருஷ்ணபரமாத்மா கடவுளை வழிபடுவோரை நான் குவகையாகப் பிரித்துக் கூறுகிறீர். [1] கீர்த்தி, சகிக்கமுடியாத துன்பத்தால் உந்தப்பட்டு வழிபடுவோர். [2] அர்த்தார்த்தி. இம்மைச் சுகங்களான பணம் பதவி முதலியவற்றைக்கோரி வழிபடுவோர். [3] ஜிங்யாஸம்: கடவுளின் குறிகுணங்களை அறியவிரும்பி சத்திய சோஷனை முதலாய சாதனைகளில் ஈடு படுவோர். [4] ஞானி: கடவுளைத்தவிர்த்துப் பிறிதெரன்றுமில்லையென உணர்ந்துவழிபடுவோர். இங்கு பிரிவினர்களுள் இரண்டாவது வகுப்பினரின் வழிபாட்டை ஏற்படதற்கும் அவர்களை எமாற்றுவதற்கும் யோகிகளும் சுவாமிகளும் மலிந்துள்ளனர் என்ற உண்மையை

விளக்கப்போலும். தூயஅன்னையாரின் ஆசியைப் பெறசென்ற பக்தகோடிகள் பேரும்பாலானேர் தயரப் பட்ட வசுப்பினரும் ஞானவேட்கை கொண்டவர்களுமாக அமைந்துள்ளனர்! சாகுந்தராயில் இருந்தவேளையில்கூட வாழ்க்கைத் துயரால் வாடிய சீசர்களுக்குச் சாங்கிமொழிக்கு ஆறுதல் அளிக்கத்தவறியதேகிடையாது. இறதிகாளில் அவரது உடல் சோர்ந்துபோவதைப் பார்த்த வண்ணம் கலங்கிக் கொண்டுசென்றவோர் ஏழைப்பெண்ணை அருகே அழைத்து அவனுக்கு ஆறுதல் மொழியாகக்கூறிய இறதி உபதேசம் இந்தஉலகம் உள்ளளவும் நிலைத்துகின்ற ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு சாங்கி அளிக்கும் பெற்றிவாய்ந்த ஒன்றாகும். அதனைத் தினங்தோறும் தியானித்து நாமும் நற்கதி அடைவோமாக! அந்த மணிவாக்குப் பின்வருமாறு:—

“குழங்தாய்ப் பாழ்வில் அம மதி வேண்டுமோயின் சீபிறர்குற்றத்தைப்பார்க்கும் குண்ட்தை விட்டு உன் குற்றத்தைப்பார்க்க வேண்டும். அங்கியம் எண்ணுதே. அப்போது இந்தஉலகம் முழுவதுமே உனது சொந்தமென்பதைக் காண்டாய்.”

உடல்பசாரம்.

உள் உடலில் முச்சுகள்வரையில்தான் உனக்கு உபசாரம் நடக்கும். கடைசி முச்சுவிட்டதும் உன்மனையியும் உன்சடலத் தைக் கண்டு அஞ்சவாள்.

ஈடுபாடு.

பாலன் விளையாட்டில் கருத்து செலுத்துகிறுன்; இனைஞ்சால்லலீலைகள் புரிகிறுன், கிழவன்குடும்பக் கவலையில் ஆழ்கிறுன். எவரும் மெய்ப்பொருளின்மீது சிறிதும் நாட்டம் கொள்வதில்லை.

இயேசுநாதரின் பொன்மொழிகள்.

மனிதன் வசிப்பது ரோட்டியால் மட்டும் அல்ல, இறைவன் திருவாய் மலர்ந்தருளும் திருவாக்கால் மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.

வலது கண்ணத்தில் அடிப்பவர்களுக்கு இடது கண்ணத்தைக் காட்டு.

ஓட்டகங்கள் ஊசியின் காதில் நுழைந்து விடுவது பணக்காரன் மோட்சத்தில் புகுவதையிட மிக எளிது.

பரமாலீஸை ஒருவன் அடைந்தால் பிறநலங்கள் தாழேவந்து அவனை அடையும்.

ஒரு வியாபாரி விலைமாஷிக்கமுடியாத முத்தைப் பார்க்கிறுன் அதன் அருடமாயை உணர்கிறுன், அதனைப் பெறுவதற்காக தன் பொருளையெல்லாம் விற்கிறுன். அந்தப்பணத்தைக் கொண்டு அந்த முத்தை வாங்குகிறுன். அம் முத்தைப்போன்றது மோட்சங்கீலை.

பிறருக்கு உதவிசெய்யும் போது உன் வலதுகை செய்வது இடது கைக்குத் தெரியவேண்டாம்.

பரமாலீஸை அடைய வீடு, மனைவி, சகோதரர், பெற்றேர், குழந்தைகள் யாவற்றையும் விட்டவர் அதனினும் பன்மடங்கு பெறுவர். இனிவரும் உலகத்தில் அறியா வாழ்வைப் பெறுவர்.

சிவ்யர்களெல்லாம் இயேசுநாதரைச் சூழ்ந்துகொண்டு கேட்கிறார்கள். முனிவரே பரலோகத்தில் யார் உயர்ந்தவர்? இயேசுநாதர் அப்பொழுது ஒரு குழந்தையைக் கூப்பிட்டார். கையில் பிடித்துக் கொண்டார். மக்களே! கவனியுங்கள். நீங்கள் எல்லாரும் இம்மாதிரி குழந்தைகளாகவிட்டால் பரலோகத்தை அடைய முடியாது.

கன்னியர்கள் பத்துப்பேர் அவர்கள் தங்கள் மனைளைக்காணச் சென்றனர். இரவுநேரம் ஆகையால் விளக்கெடுத்துப் போனார்கள். அதில் ஜூவர் அறிவுடையவர்கள். பிறர்கவனமற்றவர், அறிவுள்ள பெண்கள் விளக்கூடன் அகற்கு வேண்டியளவு எண்ணியை ஈர பாக்கிரத்தில் கொண்டுபோனார்கள். மற்ற வர்கள் விளக்குமட்டும் கொண்டுபோனார்கள். சென்று ஏர் டெக்கில் மனைளை எகிர்பார்த்துக்கொண்டு படுத்திருந்தார்கள். தூங்கினர்கள். நடுநிகியில் சந்தடி கேட்டது. மனைன் வந்துவிட்டான் எழங்கள். பாரங்கள் எதிர்கொண்டுமூயுங்கள் என்ற சால் கேட்டது. கன்னிகைகள் யாவரும் எழுங்கிறார்கள்: தங்கள் விளக்குகளைக் கூண்டார்கள். அசட்டுப் பெண்கள் ஜூவரும் என்னையீல்லாமல் திண்டாடினர்கள். அவர்கள் விளக்கு அணையுங்குறவாரிலிருந்தது, சுட்ட வந்துவர்களை எண்ணைய் கேட்டார்கள். அகற்கு அவர்கள் சுடுகொதுகிகளே. இதாகுங்கூட்டு எண்ணைய் போகாது. நாங்கள் கொண்டுவந்த எண்ணையைக் கொடுத்துவிட்டால் எங்கள் விளக்கு அணைத்துவிடும். நீங்கள் வெளியேபோய் வாங்கிக்கொண்டு வாழங்கள்" என்றார்கள். எண்ணைய் இல்லாதவர்கள் என்ன செய்வார்கள்! எண்ணைய் வாங்கச் சென்றார்கள். அந்தச் சமயம் மனைன் வந்து சேர்க்கான். தயாராக அங்கிருந்த கன்னிகைகளை அழைத்துக்கொண்டுவிருந்துக்குறுள்ளே சென்றார்கள். யாவரும் சென்றபின் கதவு சாத்தப்பட்டது. மனைவிருந்து சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருந்தது. வெளியேசென்ற கன்னியர்கள் திரும்பிவந்தார்கள். கதவைத் தட்டினார். பிரபுவைக் கூப்பிட்டனர். என்ன பதில் வந்தது. மனைன் கூறினார், நன்கு கவனியுங்கள், உங்களை எனக்குத் தெரியாது. உங்களுக்குக் கால நேரம் தெரியாது?

நம்பிக்கையுட்டும் மொழிகள்.

(அன்னை சரதாதேவியார்) கீதாக்கம்

அஞ்சற்க. மனிதப்பிறவி துன்பங்கள் சிறைந்தது, இறைவன் பெயரை ஒதிக்கொண்டே அவற்றையெல்லாம் சகித்துக் கொள்ளவேண்டும். இறைவனே மனித உருக்கொண்டு வந்தாலும் அவனுல் மனம் உடல் இவற்றின் காரணமாக உண்டாகும் இன்னல்களின்றும் தப்பிக்க இயலாது. அவதார புருஷர்களும் முனிவர்களும் யோசிகளும் கூட துன்பம் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். ஏனெனில் சாதாரணமான மனிதர்கட்டு, தகாததைச் செய்வதாலும் தக்கதைச் செய்யாமையாலும் ஏற்படும் பாயுங்களை அம்மகாங்கள் தாங்களே ஏற்றுக்கொண்டு உலக நன்மைக்காகத் தம் மையே பவியாக்குகின்றனர்.

எந்த மனிதனும் எப்போதும் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே இருக்கமுடியாது. எவனும் ஆயுள் முழுதம் தயார்த்திற்கு ஆளாக மாட்டான். ஒவ்வொருசெயலும் முறையே அதனதன் பயனைத் தருகின்றது. அதற்கேற்பச் சந்தர்ப்பங்களையும் ஒருவர்க்குக் கொணர்கிறது.

என் குழந்தை சேற்றையும் புழுதையும் பூசிக்கொண்டிருந்தால். அதைக் கழுவி என்மடிமீது அமர்த்திக்கொள்ளல் என் கடமையல்லவா? குழந்தாய்! கவலையருதே! இவ்வுலகப் பந்தங்கள் எல்லாம் சிலையில்லாதனவே. இன்று அவையே சாரமும் பயனும் எனத்தொன்றும். ஆனால், தானோ அவை மறைந்துவிடும். இறைவனுடன் உள்ள தொடர்பே உண்மையானது.

உன் உள்ளத்தை விண்மீனிப்போல் தாயதாக ஆக்கவேண்டுமென இறைவனை வேண்டு. காலமுறை தப்பாமல் முழுமனதுடன்

செய்யப்படும் ஜெபத்தின் பலனுக, இறைவன் உன்னுடன் பேசுவதை நீ உணர்வாய். உன்னுடைய விருப்பங்கள் எல்லாம் பூர்த்தியடையும். களங்கமிலாப் பேரின்பத்தை நீ காண்பாய்.

ஓருவன் இறைவனிடம் சரண்புகுந்தால், தவிர்க்கமுடியாத விதியின் கட்டளைகளும் அகற்றப்படுகின்றன. இத்தகைய மனிதனது தலையெழுத்தை விதியே தனது கரங்களால் துடித்து விடுகின்றது.

“என்னைப் பிரார்த்திப்போருக்கு இறக்கும் தறுவாயில் யான் அருசில் ஸின்று அபயம் அளிப்பேன்” என்று கருதேவர் சொல்வது வழக்கம். மேற்கூறியவை அவரது வாயினின் றும் வெளிவந்த சொற்களாகும்.

உங்கள் மனச்சுமையை பூி இராமசிருஷ்ணர்முன் இறக்கிவையுங்கள். கண்ணீருடன் உங்கள் துன்பங்களை எடுத்துரையுங்கள். உங்கள் ணைவிறைய நீங்கள் விரும்பியவற்றை அவர் தருவதைக் காண்பீர்கள்.

யாவருடைய பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேனே அவர்கள் பந்தமற்றவராகும் வரை, எனது இப்பூதவுடல் அழிந்தபிறகும் எனக்கு முத்தியின்று என்று நினைக்கிறீர்களா? நான் சதாஅவர்களுடனேயே வாழுவேண்டும். நன்மையோ தீமையோ அவர்களைப்பற்றிய முழுப்பொறுப்பையும் நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடையவர் என் யான் வரித்தவர்களை நான் சர்வசாதாரணமாக ஒதுக்கிவிடமுடியாது.

இயற்கைத் தாயே!

பரமஹம்ஸராசன்

ஆழந்த துயிலினின் ரே—வையகம்
யாவும் விழித்தெழு வே.—உப
சாங்த மலர்க்கரத் தால்—உதைஷயாய்த்
தட்டி எழுப்புகின் ரூப் !

1

இங்கிதம் புன்னாகை யால்—காலீவான்
எங்கும் எழில்மணக் கச்—சத்தத்
தங்க மயமாக் கிக்—கதிரில்
சார்ந்து சிரிக்கின் ரூப் !

2

நாற்றிசைப் புட்களி லே—மழலை
நாதம் எழுப்புகின் ரூப்—தென்றற்
காற்றினில் கொஞ்சகின் ரூப்—மலரில்
காட்டுகின் ரூப்வனப் பை !

3

குன்றில் தவம்புரி வாள்.—அதனின் று
கொட்டும் அருவியி லே—தூய
ஒன்றை அடைக்வென் ரே—மறைகளின்
உண்மை முரசோவிப் பாய் !

4

நதியில் மணப்பெண் போல்.—மதுர
நடைப யீலுகின் ரூப் ! புத்தம்
புதிய சோலையெல் வாம்—எழிற்புசும்
பொன்முகம் காட்டுகின் ரூப் !

5

பட்டப் பக்ளௌளி யால்.—உயிர்க்குயிரிப்
பாலைப் புகட்டுகின் ரூப்—அன்பில்
நட்ட விதையிலெல் லாம்—தளிர்விட்டு
நம்பிக்கை யூட்டுகின் ரூப் !

6

மாலைக் காட்சியி லே—மோகன
வலையை வீசுகின் ரூப்—எழில்

நீல வாண்வீரி வில்.—அன்பின்
நிறைவைப் பேசுகின் ரூப் !

7

மீனணி யால், உல கில்—பணிசெய்யும்
விதத்தைக் காட்டுகின் ரூப் கலை
நூன மதியொ ஸியால்—பேரின்ப
நாட்டத்தை ஊட்டுகின் ரூப் !

8

அன்புத் தளிர்வீர லால்.—கடலெனும்
அற்புத வீணையிலே.—கோடி
இன்பட்பன் மீட்டியன் ரே?—காலத்தின்
எல்லையை நீட்டுகின் ரூப் !

9

இடி முமக்கக்கி லே.—கெடுபீடி
இன்னகென் றறைகின் ரூப்,—மின்னற்
கோடி யெழுத்தினி லே—வாழ்வின்
குறைவைப் பகர்கின் ரூப் !

10

மேகத்திற் கூஸ்ளிருந் து.—கருணை
வெள்ளத்தைக் கொட்டுகின் ரூப்—ஜீவ
தாகம் தளீப்பதற் கே—ஆண்பெண்
சக்தியாய்ப் பொலீகின் ரூப் !

11

வையகத் தையிரவில்—மட யில்
வைத்துக்கா லாட்டுகின் ரூப்—நிறை
மையிருட் சாமத்தி லே—மாகாளி
வடிவில் தோற்றுகின் ரூப் !

12

எத்தனை அற்புதங் கள்—நொடி யில்
இசைக்கின் ரூப் புவி யில்! இயற்கைச்
சக்தி! பேராந் லீ—முற்றும்
ஜூகத்தில் கண்டவர் யார்?

13

[தவயோகி சுத்தானந்த பாரதியாரது கட்டுரை ஒன்றைத்
தழுவி எழுதப்பட்டது.]

யோக ஆசனங்கள்

(S. A. P., சிவலிங்கம், ஞானகுரு யோகாசனசாலை, சேலம்.)

நூபகத்திலிருத்த வேண்டிய படித்து விதிகள்.

- 1 அதிகாலை ஆண்கு அல்லது ஐந்துமணிக்கேழுந்து வாய்ப் பல்துலக்கி, 5 மிடறு சுத்த ஜலம் சாப்பிட்டு சில சிமிடங்களில் மலஜுலம் கழித்து வயிற்றைக் காலியாய் வைத்திருத்தல் வேண்டும்.
- 2 ஆசனம் செய்தியிடம் நல்ல காற்றேட்டமுள்ளதாகவும் சுத்தமாகவும் வீண்பேச்சு பேசாதவர்களுள்ள இடமாகவுமிருக்க வேண்டும்.
- 3 ஆசனம் செய்து முடிந்தபின் 30 சிமிடம் சென்றபின் நீரில் ஸ்நானம் செய்யவும்.
- 4 வாரத்தில் இரண்டுமாற அப்பியங்க ஸ்நானம் செய்தல் நலம் அன்று மாத்திரம் வெங்கில் ஸ்நானம் செய்யவாம்.
- 5 பொய், குது, கபடு, திருட்டு, கீய எண்ணம், கோபம், சாம இச்சை முதலிய தூர்க்குணங்களை நாளாடைவில் விட்டுளிடவும்
- 6 எச்சமயத்திலும், சிரித்த மாகத்துடனும், ஊக்கத்துடனும், பணிசெய்ய சித்தமாயிருத்தல்.
- 7 ஆசனம் செய்ய ஆரம்பிக்கும்போது வங்கோடு அணந்தோ அல்லது சௌபினமோ அணிந்து இறுக்கமின்றி செய்யவும்.
- 8 சுத்துள்ள உணவாகவும் பசுப்பால், பக்கெய் பக்கெள்ள ணைய் காட்ட காலிப்ளவர் வெண்டை முருங்கை முதலிய பல காய்களையும் கீரா வகைகளையும் வாரத்திற்கொருமாற மாற்றி மாற்றி சமைத்துண்ணவும்.
- 9 மணித்தியாலத்திற்கொருமாற சாப்பிடும் வழக்கத்தை விட்டொழிக்கவும்.
- 10 அதீக பேச்சு துவிசக்கரவண்டியில் சுற்றல் வெயிலில் அலைதல் கொச்சையான வாரத்தைகளைக் கேட்டல் பேசதல் முதலியவைகளை அடிக்காக விட்டுவிடவேண்டும்.

11 உயர்ந்த ஊர்த்வ பத்மாசனம்

பழகும் விதம்:- பத்மாசன தீலையில் அமரவும். பத்மாசனம் முன் ஆக்மஜோதி பத்திரிகையில் வெளியிக்கியுள்ள முதல் சித்திரத்தைப் பர்க்கவும். பின் இரண்டு நாட்டளையும் இரண்டு பக்கத்திலும் புமியின் கீழே யுன்றி பிருஷ்டமாகத்தை மேலே தூக்கித்துக்கொடுக்க என்பதால் பாரங்களோடு போடவும்.

வேண்டும். சித்திரம் 11ஐப் பார்த்துச் செய்யவும்.

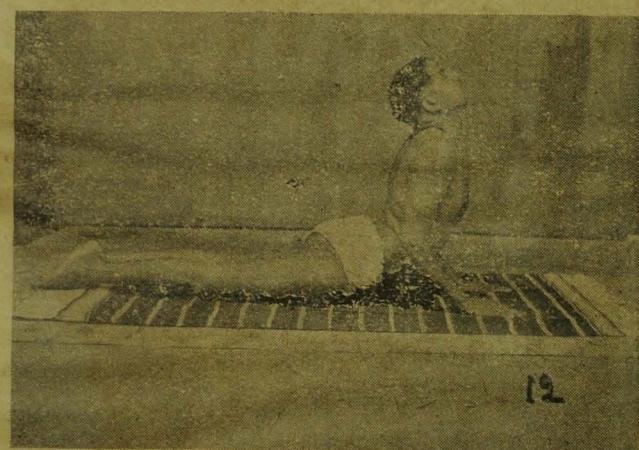
கோர்களுக்குச் சற்றாகக் கடினமான ஆசனம். பத்மாசனம் செய்து கைகளைக் கீழே இரண்டு பக்கங்களிலும் ஊன்றி மேல் தூக்கினால் கைவலி எடுக்கும். கெட்டியாக ஏதோ ஒரு வஸ்து தொங்குவது போலும் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற மாதிரியும் தோன்றும். எல்லாம் பழகப் பழக சரியானிவிடும். விடா முபற்சியே தேவை.

உயர்ந்த ஊர்த்வ பத்மாசனத்தின் பலன்:- சுவாச அங்கங்களுக்கும் முள்ளங்களுடைய கைகளின் புயை, கால்களின் மூட்டு இடுப்பு வயிறு முதலிய பாகங்களுக்கும் நம் நல்ல இரத்தோட்டத்தையுண்டு பண்ணி சுறுசுறுப்பை உண்டாக்கும். மூச்சு வேகமன்றியும் வேகத்துப்புணும் செய்பாமல் சமசிலையில் மூச்சுவிட்டு இவ்வாசனம் செய்யவேண்டும்.

12 புஜங்காசனம்

பழகும் விதம்:- சமதள விரிப்பின்மேல் குப்புறப் படுத்துக்கொள்ளவும். பின் இரண்டுகளையும் நீட்டி ஒட்டியவாறு வைத்துக்கொள்ளவும். கைகள் இரண்டடியும் சர்வத்தின் விலாப் பக்கமாக, பின்பக்கமாய் வைத்துக்கொள்ளவும்.

இனி புஜங்காசனம் செய்யத் தயாராகவும், அதாவது கவாசம் ஓரளவு உள்ளிழுத்தவுடன் இரண்டு கைகளையும் முன்பக்கமாய் வைத்து உள்ளங்கைகள் மார்புக்கு ரோக பூமியில் ஊன்றவும், இவ்விடத்தில் மூச்சு முழுவனதையும் உள்ளிழுக்கவும். முகவாய்க்கட்டை(தாடை)யையும் பூமியில் வைத்து நிதானமாக அவசரமின்றி மூச்சை வெளியிட்டுக்கொண்டே, கைகளைக் கீழேழுநன்றி தலையை மேல்தூக்கி நியிர்ந்து இடுப்புடன் பின்பக்கமாய் விளைத்து முழங்கைகள் இரண்டும் விலா எலும்பை ஒட்டியவாறு இருத்தல் வேண்டும்: சித்திரம் 12 பார் க்கவும்: தலையும் மார்பும் முதுகுப்பக்கமாய் எவ்வளவு கூடுமோ அவ்வளவு பின்பக்கமாகவளைக்கவும். அதுசமயம் மூச்சு முழுவ

12

தையும் வெளியிட்டுவிடவேண்டும்.

இங்கிலையில் தொப்புள், அடிவயிறு, கால்தொடை, முழங்கால் பாதங்கள் முறையிலைகள் பூமியில் தொட்டவாறும், ஆனால் விறைப்பின்றியும் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு சில சிம்டங்கள் இருந்தபின் மூச்சை மேதுவாக முழுவதம் உள்ளிழுத்து தலையை முன்னிருந்தவாறு கீழே வைத்து கைகளை எடுத்து சிரமப்பிகாரம் செய்துகொண்டு மறுபடியும் தேவைக்குந்தக்கவாறு செய்யவும்,

பாம்பு எவ்வாறு படம் எடுத்து தலையை மேல் தூக்கி ஸ்ர்கின் றதோ அங்கிலைக்கு சமஸ்சிருதத்தின் பெயரே புஜங்காசனம் எனப் பெயர் பெற்றது. அவ்வாறு நாம் முதுகுவரையும், இடுப்புவரையும் உடலை பின்பக்கமாய் வளைத்து இருத்தலால் பாம்புக்குள்ள வீரியமும். முதுகு இளைமயும், முகப் பொலிவும் ஏற்பட்டு, முதுகெலும்பு குன்றுயெளவனத்துடன் எவ்வாறேனும் திருப்பலாம். இவ்விற்காகவே இவ்வாசனம் ஏற்பட்டது.

ஆரம்பசாதகர்கள் உடலை முதுகுப்பக்கமாய் வளைத்தால் வளைநோவும், இடுப்பு விண் என வலிக்கும். காலக்கிரமத்தில் யாவும் சரியாய் விடும். அடிக்கடி சித்திரம் 12 பார்த்துச்செய்யவும்.

புஜங்காசனத்தின் பலன்:- அடிவயிற்றுச் சதைகள், ஊழச் சதைகள் தொந்தி தொடைச் சதைகள் முதலிய வீணசதைகளை வராமல் தடுத்து கழுத்துக்கும் முதுகின் எலும்புக்கும் நல்ல ஆரோக்கியமும் இரத்தோட்டமும் கொடுத்து கூன் முதுகை நேராக்குகின்றது. குண்டலீனியிழப்பும் ஜடராக்கினி விருத்தியாகினால்ல பசியும் ஜீரணமாகுந்தன்னமயும் ஏற்படுகின்றது. உடலுக்கேற்றவாறு ஜங்காறுத்தவைகள் செய்யலாம்,

[தொடரும்]

சாரதாதேவியின் மணிமொழிகள்

இன்னல்கள் ஹர்கின்றன. ஆனால் அவை என்றும் இரா. பாலத்தினடியில் ஒடுமெ நீரைப்போல் அவை ஒடிமறைந்துவிடும்,

ஊனமையில் இவ்வுலகயாகிய கடலைக்கடக்க விரும்பும் ஒருவன் எப்படியாவது தனது பந்தங்களை அஷத்துக்கொண்டு விடுவான். யாராலும் அவனை அவற்றில் சிக்கலை வகக முடியாது.

அஞ்செல், இறைவன் உன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டேயிருக்கிறுன். அவனுக்குரிய பணிகளைச்செய். சாஷனங்கள் பழகு. கினங்சோரம் சிறிது வேலை செய்தலும், மளத்திலிருந்து வீணை வினைவுகளை கீக்கிவிடும்.

திருமுறைக் காட்சி (17)

என்னதுறையும் இலோம்

குறைவிலா நிறைவுடையவன் ஆண்டவன் ஒருவனே, உலகில் உடம்பெடுத்த உயிர்கள் யாவும் யாதேனுமோர் முறையுடனே இருப்பதைக் காணலாம். வீடுசிறைந்த பொருள்; கோட்டமினரங்தபயிர்; தொழில் சிறைந்த வேலையாளர் இவ்வளவும் இருந்துள்ளன பயன்? ஒருஞரேச் சாப்பாடுதானும் ஆனந்தமாகச் சாட்சிடு இன்பமனுபவிக்குமுடியாத வயிற்றுவளி. கண்ணிறைந்த யனைவி வீடுசிறைந்த குழந்தைகள். இருந்தும் என்னபயன்? இவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொருள் இல்லை. எல்லாவித வசதியுமுண்டு. மாதா மாதம் ஆயிரக்கணக்கில் வந்துகொண்டே இருக்கிறது. இருப்பது போதாது என்றோர் மனக்குறை. உலக ஆசை எல்லாம் துறங்தவனுக்கு ஆண் என்றோர் மனக்குறை, மன [முத்து] ணைசயைத் துறங்தவர்களைப் ப்பார்க்கிறோம். பெண்ணை சையைத் துறங்தவர்களைப் பார்க்கிறோம். பொன்னைச் சையைத் துறங்தவர்களைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் புகழைத்துறப் பதென்பது மிகக் கடினம். ஒருவன் எனக்குப் புகழ் வேண்டாம் என்றுசொல்லும்போதே அவனிடம் இருபங்கு புகழ் வந்து சேர்ந்துவிடுகின்றது. ஒருவன் தன்னை மண்ணைசயற்றவனுக்கும்போதே பலமடங்கு புகழ் விடுதேடி வந்தடைகின்றது. ஒருவன் எதை உண்மையானால்லன்துடன் துறக்கிறுதே அது பலமடங்கு புகழுடன் இவனைத்தேடி வந்தடைகின்றது. இத்தருணத்திலேதான் மனிதன் சோதிக்கப்படுகின்றன. சோதனையிலே தவறியும் விடுகிறன்.

பினம் சுடுகின்றதடிஎன்பது ஒன்று உண்டு. பினம் எரியும் வரை அதனால் புரட்டிப்புரட்டி எரிப்பார்கள். கடைசியாக அது வும் அதேஅக்கினிக்கு இரையாகவிடுகின்றது. இதேபோல மனிதன் குறையற்ற வாழ்வதற்கும் ஒரு முறை உண்டு இவனது ஆசைகளைப்பலாம் இறைவன்பால் திருப்பிவிடவேண்டும். கண் அழ-

கானதைப்பார்க்கவிரும்புகிறது. இங்கேவா கோயிலில் ஆண்டவனை எவ்வளவு அழுபடுத்திவைத்திருக்கிறார்கள். இயற்கை எவ்வளவு ரெண்ஜாலங்களைக் குழைத்துப் பூசியிருக்கின்றது. என்று ஆண்டவனேநே சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களிலே கண்ணன் ஆசையைத்திருப்பிவிட வேண்டியது. சாது தகுதியற்றபாடல்களைக் கேட்கவிரும்புகிறது. இங்கேவா ஆண்டவன் கிருக்கோயிலுக்குச் சென்று அவன் திருப்புக்கணம் ஆனந்தமாகக் கேட்போம் என்று அங்கு அழைக்கத்தச்செல்ல வேண்டியது இப்படியே ஒவ்வொரு புலனுக்குரிய ஆசையும் ஆண்டவனேநே சம்பந்தப்படுகிறபோது கடைசியாக ஆசைகள் எல்லாம் அழிக்கு ஆண்டவனுடைய எண்ணாம் ஒன்றேமீக்கிருக்கும். இதற்காகத்தான் நம் முன்னேர் கோயில் களைக்கட்டி ஆண்டவனுக்குத் திருவிழா எடுத்தார்கள்.

‘‘உன்னைச் சிங்காரித்து உன்னழகைப் பாராமல்
என்னைச் சிங்காரித்து இருந்தேன் பராபரமே’’

என்று பாடுகின்றார் தாயுமானார்.

மார்ச்சியிமாதத்து வைகறைப் போதிலே ஆண்டவன் புகழ்பாடிச் செல்லுகின்றனர் ஒருக்குட்டம் மங்கைகல்லார். பக்கத்துவீட்டுத்தோழிபரையும் குயிலேழூப்பி நோட அழைக்கத்தச்சென்று ஆண்டவன் திருக்கோயிலிலே வேண்டுகல் புரிகின்றனர். எம்பெருமானே உலகத்து மக்கள் எவ்வரயும் குறையிலாது நாம் காணவில்லை. உம்மோடு நாம் சர்பந்தம் வைத்துக்கொண்டுமையினால் குறையிலாது வாழவிரும்புகின்றோம். அதனை நீர் எமக்கு அருளுவிராக.

இன்று உலகில் ஒரு மோசம் தொடங்கியுள்ளது. அது பழமை மோகம். தமது பழமையை அறிவதற்கு நிலத்திலே ஆயிரக்கணக்கான அடிகள் தோண்டுகின்றனர். பாலைஷயிலே, சாதியிலே, நாகரிகத்திலே பழமையைப் போற்றுகின்றனர். பழம் பெருமை கூறி மகிழும் மக்கள் நம்முன்னேர் காட்டிவைத்த அறவழியைக்கைவீட்டுகின்றனர். சாற்றினைக்கைவிட்டுச் சக்கைக்காகச் சண்டையிடுகின்றனர். உலகில் எனது சாதி பழமையானது. எனது பாலை பழமையானது, எனது சமயம் பழமையானது என்று

தர்க்கமிடும் மனிதன் தான் கூறும் பழமைக்குப்பழமையாக ஒன்று இருப்பதை மறந்துவிடுகின்றன. ஒருவனைஅழைத்து உன் அப்பா யார் என்றால் சொல்லுவான். அப்பாவின் அப்பா என்றால் கொஞ்சம் யோசித்துச் சொல்லுவான். அவருடைய அப்பா என்றால் தெரியவே தெரியாது. உன்னுடைய நாரூவது முந்திய தலைமுறையைச் சிங்கித்துப்பார் என்றால் மனதால் கற்பணிப்பணிப்பார்க்கக் கூடமுடியவில்லை அவனுல்.

சீனத்திலுள்ள ஒருவன் தனது நாரூவது தலைமுறையை ஆய்ந்து தனது பழமை எங்கிருந்து ஆரம்பமானது என ஆராய்கின்றன என வைத்துக்கொள்வோம். இந்தியனும் அப்படியே ஆராய்கின்றன என வைத்துக்கொள்வோம். பலபல சேசங்சாளிராந்தம் ஆராய்ச்சி வங்காலும் அவர்கள் ஆராய்ச்சி எல்லாம் ஒருபள்ளி யில்லாம் து சந்திக்கின்றன. அந்த இடந்தான் ஆண்டவன். அந்த இடத்திற்கு வந்த உடனே அவர்களுக்கு அப்பாற்செல்ல முடிவு தில்லை. ஒவ்வொரு சமயமும் ஒவ்வொருசாதியும் ஒவ்வொருபாலையும் தாம்கண்ட பழனமையானபொருள் இறைவன் என்ற முடி புக்கே வந்துள்ளன. இந்த உண்ணமைய மக்கள் நாவாற் பேசுகிறார்களேதனிர உன்னர உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. உணர்ந்திருந்தால் இன்றைய மொழிச்சண்டை, சமயச்சண்டை, சாதிச்சண்டைகளுக்கு இடமேயில்லை. இறைவனை மத்தியாக வைத்துக் கொண்டே உலகம் ஒரே குடும்பமாக அமையவேண்டி உள்ளது. ஆகவே பழமை மோசங்கொண்டோர் ஆய்ந்துகண்ட ஒரே ஒரு முடிபு

முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருள் ஆண்டவன் என்பதே.

புதுமையில் மோசங் கொண்டோர் பலரைக் கண்ணைற்காண்கின்றோம். புதுமைபுதுமை என்று சொல்லிக்கொண்டு பிருகங்களிலும் கேடான வாழ்க்கைகநடத்தும் மக்களையும் காண்கின்றோம். இந்த அளகரிக் குழுக்கங்களுக்கு நாகரிகம் என்றும் பெயரிட்டுத் தமது கட்சிக்கு ஆள்சேர்க்கின்றனர். இன்றைய பள்ளி மாணவரிடம் மிகப்பிங்கிய புதுமை என்னவென்றால் அனு என்பான்,

பழமையான மக்களீன் நாகரிக வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடும்போது கற்காலம், செம்புக்காலம், வெண்கலக்காலம், இரும்புக்காலம் எனக்குறிப்பிடுவது போல இக்காலம் அனுயுகம் என்பார். இன்று அனுவாய் இருக்கும் புதுமை நாளை பழமையாகின்றது. புதுமை என்று சொல்வது அவன் ஆராய்ந்து கண்டுபோடி த்த நானுக்குத்தான் பொருந்தும். அடுத்த புதுமை வந்ததும் இது பழமையாகின்றது. கல்லை ஆயுதமாக உடயோகித்த மனிதன் புதிய கற்காலத்திலும் வாழ்ந்துள்ளான். அன்று அது அவனுக்குப் புதுமையாய் இருங்கது. இன்று அனுயுகம் பழமையாகிறது. புதுமைக்குப்புதுமை எது என்று ஆராய்ந்தால் அதற்கும் அந்த ஆண்டவனுடைய பெயரே முன்வந்து நிற்கின்றது.

ஆண்டவன்புக்கை ஏத்தவந்த பெண்கள், ஆண்டவனை உலகிலே “வேறு ஒருவரும் தம்மை விஞ்சிவாழ்த்தாதவகையில் வாழ்த்தவேண்டுமென்று யோசித்தார்கள். மிகச்சுருக்கமான இரண்டு வார்த்தைகளிலே அடக்கி வீட்டார்கள். அவுதான் பழமை, புதுமை என்றால் கருத்துத் தெளிவாகவில்லை. அவர்கள் வாழ்த்திய வகையே நீங்களும் வாழ்த்துங்கள்.

முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொகளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியனே

முந்தியதாகிய பழம் பொருளுக்கும் முந்தியதாகிய பழம் பொகளே பின்னையதாகிய புதுப் பொருளுக்கும் மறபடியும் அப்படிப்பட்ட புதியவனே! என்பது பொருள். இதனையே இன்னெருவர்

“முன்னைப் பழமைவன் பின்னைப் பழமைவன்”

என்கின்றார்.

பழமைக்குப் பழமையாகவும் புதுமைக்குப்புதுமையாகவும் உள்ள எம் இறைவரே எமக்கு உண்டானசிறப்பு உம்மைஇறைவராகப் பெற்றதினைல்லவா? கம்பர் ஓரிடத்திலே சொல்லுகின்றார். சிதை அணிகலன்களால் அழகுபெறவில்லையாம். அணிகலன்கள் சிதையைச் சேர்ந்தமையால் அழகுபெற்றனவாம். இன்று

வார்தாவில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் திரு. அரியநாயகம் அவர்கள் ஒரு இலங்கையர். அவர் அமெரிக்கா சென்றபோது நான் காந்தி பிறக்க ஊரிலிருந்து வந்தவன் என உரிமை கொண்டாடி வர். அதேபோல் நாமும் எம்மை அறிமுகம் செய்யும்போது பிரபல்யமான ஒருவர் பெயரைக்கூறி அவருடையிருவினர் என்று எம்மையெல்லாம் அறிமுகம் செய்துகொள்வோம். இதையே அப் பெண்கள் சொல்லி வியக்கின்றார்கள்.

"உன்னைப் பிரானைகப்பெற்ற உன்சிரடியோம்"

உன்னை இறைவனுக்கப்பெற்ற உன்னுடைய சிறப்பையுடைய அடியோம் என்கின்றார்.

மனிதன் எதற்குப் பணையவேண்டுமோ அதற்குப் பணைவந்திலை அரைக்காசுக்காக ஆயிரம்பேரையேனும் அலுப்பின்றிப் போய்ப்பார்ப்பான். எல்லாரைக் காண்பது நன்று என்றார்ந்தானில்லை. அவரோடு இனங்கி இருப்பது நன்று எனவும் ஓர்ந்தானில்லை. 'போய்மையாளரைப்பாடாதே' என்று சுந்தரர் வேண்டுகின்றார். இறைவனும் இறைவனடியாரும் ஒன்றே. இருவருக்கும் வித்தியாசமில்லை. ஆன படியால் உனது அடியார்தான் பணைவோம். அதுமாத்திரமன்று அவர்களுக்குப் பக்கத்தே எப்போதும் விட்டு நீங்காதிருப்போம். அகலை எமக்கு நிறையப் பாரனுண்டு. அவர்கள் முன்னிலையில் ஆத்மீக அலை ஒன்று வீசிற்றது. அவர்கள் பக்கத்தே இருக்கும் போது அவ்வாத்மீக அலைக்குள் நாமும் அகப்பட்டுஅவர் மயமாகி விடுகின்றோம். உனதிடியார்போல் நாம் த்து வீடுபெறுவதற்கும் ஒரு தகுதி ஏற்படுகின்றதல்லவா? நல்லார் சொற் கேட்பதற்கும் நல்லார் குணங்கள் உரைப்பகற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. தொண்டர் தம் பெருமை உரைக்கவும் பெரிதே. ஆதலால்

"உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்"

உன்னேடூண்ட சம்பந்தத்தால் உன்னுடைய மெய்யடியார்களுடைய பாதங்களை வணங்குவோம். அவ்விதம் வணங்கியபடி யே அவர்களுடைய பக்கத்தில் இருப்போல், இப்படிப்பட்ட அடியவர்கள் தாம் எமக்கு எல்லாவகையிலும் உரியவர்கள். அவர்களைத்தான் நாம் கணவராகக்கொள்வோம்.

இன்று பொருள் உள்ள பெண்ணை ஆடவன் விரும்புகிறான். பொருளுக்கே முதல் இடம். குணமும் அழகும் அடுத்தபடியாக இடம் பெறகின்றன. அதுவும் இடம்பெறுகின்றது என்று சொல்வதற்கில்லை. பொருள் இவற்றைப் பூசி மெழுசு உள்ள துபோலக்காட்டுகின்றது. அதேபோல் பெண்களும் உத்தியோகம் புருஷல்ட் சணம் என்றே விரும்புகின்றனர். அன்று வாழ்ந்த பெண்கள் ஆத்மீகவாழ்வில் ஊறித்திலோத்து வாழ்ந்தனர். இறைவன் நினைவோடு வாழ்ந்தனர். வாழ்வை இறைவனுக்கு அப்பணம் செய்து வாழ்ந்த

னர். ஆகலர்ஸ் சூமக்குவரும் கணவரும் ஒரு சிவனடியாராக வரவேண்டும் என்று விரும்பியதில் வியப்பீல்லை.

"அன்னவரோ எங்கணவர் ஆவர் அவர்உகந்து

(சொன்ன பரிசே தொழும்பொய்ப் பணிசெய்வோம்)

எல்லாவகையிலும் உரியர் யாரோ அவரே கணவர் என்ற சொல்லுக்குத் தகுதிபாவர். திருமணம் என்றதும் முதலில் பொருத்தம் பார்ப்பது மரபு. எல்லாவிதமான விஞாங்களிலும் கூடுதலான பொருக்கம். உடையவரே கணவராகத் தெரியப்பெறவார். இப்பொருத்தங்கள் அற்ற திருமணங்கள் கண்ட கும் காதல்சொண்ட திருமணங்கள் கோட்டில்சென்று சீரடிவதை இன்று கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இறைவரே உமது அடியவர்கள் எதை விரும்புவார்களோ அதையே நாமும் விரும்பி அவர்க்குப் பணிசொப்பவோம். இதையே எமக்கு கல்குவீராயின் நம் யாதோர் குறையும் அற்றவர்களாக வாழ்வோம்.

உமது அடியார் பதங்களைப் பணிவோம் அவர்கள் பக்கத்தே நீங்காது உடனுறைவோம் ஏத்தகைய அடியார்களே எமக்கணவர் ஆவர் அவர் விடுப்பியபடி யேபணிசெய்வோம். இச்தகுதியை எமக்கு அளித்தால் யாம் ஓர் குறையுமற்ற வாழ்வோமென்று பிராணிடம் வேண்டியனர் பெண்கள். இதனை மனிவாசகப்பெருந்தகையார் சித்திரிக்கும் வகையைப் பாருங்கள்.

முன்னைப் பழக் பொருட்கம் முன்னைப் பழக் பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியனே

உன்னைப் பிரானைகப் பெற்றங்கள் சிருந்துயோம்

உன் அடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கு அவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவர் ஆவர் அவர்உகந்து

சொன்னபரிசே தொழும்பொய்ப் பணிசெய்வோம்

இன்னவகையே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்

என்னகுறையும் இலோங்கல்லூர் எம்பாவாய்,

எல்லாவற்றிற்கும் முங்கியதாகியபழம் பொருங்குகும் முந்தியதாகிபபழம் பொருளே! பின்னையதாகிய புதுப்பொருங்குகும் மறுபடியும் அப்படிப்பட்ட புதியவனே! உன்னை இறைவனுக்கப்பெற்ற உன்னுடைய சிறப்புடைய அடியோம் உள்சம்பந்தத்துரல் உன்னுடைய மெய்யடியார்களுடைய பாதங்களை வணங்குவோம். அவ்விதம் வணங்கியபடி யே அவர்களுடைய பக்கத்தில் இருப்போம். அவர்களே எங்களுடைய கணவர்கள் ஆவர். அவர்கள் விரும்பிச் சொன்னவண்ணமே நாங்கள் அடியாராய்ப் பணிசெய்யச்கடவோம்: எம் இறைவனே! எங்களுக்கு இந்தவிதமாகக் கிருபைசெய்வீராகில் எந்தக்குறையையும் உடையோம் அல்லோம்,

இளைஞர்கட்கோர் வேண்டுகோள்.

(வென்னுப்பிரிக்கா டர்பஸ் திரு. ச. மு. பிள்ளை அவர்கள்)

கடவுளுக்கும் நமக்குமுள்ள நெருங்கிய சம்பந்தத்தை சிதரி கள்மாக்கப் புகுந்தது மதம். அது பல தரத்தாக அமைந்துள்ளது. அவ்விதம் அமைந்தன பலவற்றுள்ளும் தலைக்கண்ணுள்ளது சைவ சமயம். இதன் உண்மையை நிலைசிறுத்து வந்தவர் நால்வர். அந்நால்வருள் முதல்வர் சம்பந்தராவர். இவர் கண்ட தெளிவை உணர்ந்தும் அவரது திருப்பதிகங்கள் கடவுளின் இலக்கணங்களை மிகவும் தெளிவாக விளக்குகின்றன. இதேன்—இவ்வண்மையினைப் பிற அன்னியநாட்டினர் தத்தம் மொழிகளில் பெயர்த்துவதைத்துப் பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே, நாம் அச்ட்டையாகவிருப்பது தகுதியடையதன் று.

அம் இளைஞர்கட்கும் சமய உணர்ச்சியும், மதப்பற்றும் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகின்றன. அவ்விதம் குறைந்து வருவது சமூக வளர்ச்சிக்குச் சிறிதும் உதவிசெய்ய முடியாது. நமது சமய உண்மைகளை நாம் ஆராய்ச்சிசெய்தே உணரவேண்டும், இதில் குலேஷி புத்தியாவது, குதர்க்கவாதமாவது கிளம்பிவிடலாகாது. சிதான புத்தியுடன் ஈசவர பக்தியும், நம்பிக்கையும் நம்மில் இருந்தால்தான் உண்மையின் தெளிவுண்டாகும்.

நம்பிக்கையும், ஆராய்ச்சியும் ஒன்றுக்கொன்று எட்டமுடியாத மாருன இரண்டு கோடிகளாக இருப்பினும். ஒவ்வொன்றின் சிலைப்பிற்கும் மற்றென்று அடிநாதமாக இலங்குவதாகும். நம்பிக்கை ஆராய்ச்சியின்றியும், ஆராய்ச்சி நம்பிக்கையின்றியும் சிலைப்பதில்லை. இவ்விரண்டிற்கும் இவ்வளவு நெருங்கிய சம்பந்தமிருக்கின்றது. நம்பிக்கைப் பிழம்பின் ஆவேசத்தில் ஊஞ்சலாடுகிறவர்களை, ஆராய்ச்சிக் காரர்களென்று தங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளும் கூட்டத்தாருக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்கிறதில்லை.

கடவுளுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள நெருங்கிய சம்பந்தத்தை சிதரிசனமாக உணர்ந்த அனுபுதிகள் பெருகிய நமது தமிழ் நாடு

டில், தற்காலம் எய்தியுள்ள சிலை மிகவும் வருங்கதற்குரியது, ஆராய்ச்சிக்காரரெனப்படுவோர் உண்மையில் ஆராய்ச்சியாளராக இருக்கவில்லை. ஆனால் கடவுளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில், நம்பிக்கைப் பிழம்பின் பலத்தில் முனையுமொருவன் சிக்கயம் வெற்றிபெறுவான் அவ்விதம் வெற்றிபெற்றவர்கள் காவியத்தும், ஓவியத்தும் தாம் கண்ட சுவானுபவமானசத்திய தரிசனத்தைப்பொறித்துவிட்டனர். காவியமும், ஓவியமும் கண்கூடாகக் காட்டுவது கடவுளின் சிலை யைத்தான் என்பது உண்மை. உண்மைகள்ட மெய்ஞ்ஞானிகள் தங்கள் அனுபவங்களை, அதாவது தாங்கள் கண்ட உண்மைகளைப் படிவெளியின் மேலீட்டால் உள்ளம் பறிகொடுத்து ஞாழித் திருவாய் மொழிகள் உற்றுகோக்குவோர்க்குக் காவியமும், ஓவியமும் குறிக்கும் குறிக்கோள் இன்னதென்பதும், அதன்வசத்துள்ள கேற்றேங்கையும் இனிது விளங்குவதாம்.

மதங்களின் தக்குவமெல்லாம் பணிசெய்து கிடப்பதன்கண் அடங்கும். தீவைபெற்ற பெரிய முனிவர்களும் பணிசெய்து கிடத்தலே கடனென்று தம் கும் உலகிற்கு உரிய சேவை செய்தனர். செயற்கரியதான் காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறார்கள் பெரியவர்கள் அது எப்படி முடிந்தது என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படலாம். அது ஜாலவித்தையல்ல. மங்கிரமும் தங்கிரமுமல்ல. நம்பிக்கையென் னும் நாதத்திற்கு உலக முழுவதும் அனுதாபம் காட்டும் என்பது விதி. நீங்கள் நம்பிக்கையுடைய தீர்களாக உங்களுடைய ஊக்கம் சிறைந்த கவனங்களைக் கருதிய தேசப்பணியில் செலுத்துங்கள் வெற்றி உங்களுடையதாகவிருக்க உங்களைச் சுற்றியுள்ள பிரசிருதி தேவியின் ஒவ்வொரு அம்சமும் அது நாதஞ்செய்துகொண்டிருக்கும், உங்கள் நாடும், மதமும் பரிசுத்தமாக மினிர, அரியன அனைத்தும் உங்களுக்கு மிக மிக எளிதாக அமையும்.

“எங்கும் அன்பரைப் பூசைசெய்து எழுபிறப்பறுப்போம் எங்கும் நாயகன் வடிவணர்ந்து இருண்மலங்களோவாம்”

இதுதான் பெரியார்-அதாவது சைவராயினர் கண்ட வெற்றியாகும். இக்காட்சியினை காலகதியின் போக்கில் இழந்தாம் திரும்பவும் அடைந்து சீர்பெற முபல்வேரமாக.

நூனவாசிட்டம்.

இராமன் சீவன்முத்தனைநெறி.

இராமபிரான் நான்குவேதங்களையும் சகல சாஸ்சிரங்களையும் அப்பியாசம் செய்து விளையாட்டினால் யாதுபயமென்று ஒன்றுக்கும் பயப்படாமற சிறிது நாள் இருந்தார். விளையாட்டிட்டராம் நீங்கியது. ஆத்மீக எண்ணங்கள் உதயமாகின. தபோதனர்வசிக்கும் புண்ணியாச்சிரமங்களைத் தரிசிக்க ஆசைகொண்டார். மனம் பரிபாகம் அடைவதன்முதல் அறிகறிஇப்பிரத்யானபுண்ணியுடைய ரைகள் செய்வதில் விருப்பண்டாதல். யாக்திரையில் ஆசைகொண்டிராம், தங்கூதமில் கோரக்கொண்டார். தந்தையின் பாதங்களை அன்போடும் வணங்கினார். "அன்பத்தங்கையே பழுமையான பண்ணியீர்த்தகங்களையும், கேவாலயங்களையும். முனிவர் தபோவ வனங்களையும் உமது தயையினால் தரிசிக்க ஏனது மனம் நினைத்தது. தங்கள் அன்பான உத்தரவை நாடி சிற்கின்றேன்" என்று வேண்டியின்றூர் இராமர். தசரதர் வசிட்டரோடும் ஆலோசித்துக் கீர்மாசச் சென்று கிருப்பும் மகனே என்று னிடகொடுத்தார். இராமர் கடைகாலீன் பாதங்களைப் பணிந்து பாத்திரைக்குப்பிரயாணமாயினர். சம்பிரமார்களும் உடன்சென்றார். கோசலாட்டைக்கடந்து பரவிய நகிகளையும், தபோவனங்களையும் துறவிகள் ஆச்சிரமங்களையும் தரிசித்தனர். சாதுக்கள் தரிசனத்தினால் சஞ்சலம் அகன்ற சாங்கி பெற்றனர். அயோத்தி கோச்சித் திரும்பினர். யாத்திரவாசிகளைத் தரிசிக்கவுப்பு, அவர்களுக்கு ஆசிகூறவும் நகரமாங்கர் திருத்திராகக் கூடி வந்தனர். ஆடவர் புட்பத்தினாலும் மாதர்கள் பொரியினாலும் அஞ்சலைகொடுத்து ஏத்தினார்கள்.

யாக்திரையின்பின் இராமருடைய தினசரிவாழ்ச்சையில்மாறு தல் உண்டாய்கு. அதிகாலை நான்குமணிக்கே ஸ்திரைவிட்டெழுவார். முகவில் தாய்தந்தையரை வணக்கம் செய்வார். பின்பு வசிட்டமுனிவருடைய பாதங்களைவணங்கி அவரிடம் ஞானக்கருத்துக்களைக் கேட்டறிவார். மக்களுடையதுந்பத்தை விசாரித்து

அறிவார், அவர்கள் துன்பத்தைத் தன்துன்பமென்று கருதி நீக்குவார். இராமருக்கு வயது பதினைந்தின் எல்லையை அடைந்தது. வயதிற்கேற்ற சாதாரணகுணங்கள் அவரிடத்துக் காணப் பெற வில்லை.

சர்வத்திலுள்ள அழக நாள் தோறும் குறையத் தொடங்கியது. செவ்விய சூளின்கழுகம் வெனுத்துக்கோன்றியது. தனித்திருக்கையில் பத்மரசனத்தில் தியானாலையில் இருப்பார். அல்லது கன்னம் ஒன்றில் கைநையத்தாங்கி ஆழ்க்க அலோசனையில் இருப்பார். இவ்வகச்செயல்கள் ரேப்வதில் திரிகரணங்களும் ஓய்ந்தன. எழுதிய சிரம்போல் இராப்பகல் காணப்பெற்றார். தந்தை தசரதர் பாதுகார், மகனை மடிமீதிருத்தினார். மகனே கவுடை என்று கேட்டார். யாதோர் கவுடையில் என்று பசு வைதுச கம்மா இருந்தார். அத்தருணத்தில் விசுவாமித்து முனிவர் ஆங்குத் தோன்றினார். முனிவரைக்கண்ட தும் தசரதர் உரியமுறைப்படி உபரித்து வணங்கினார். முனிவர்வரவால் மகிழ்ந்த தசரதர் பின்வருமாறு பகழ்கின்றார்.

சுவாமி, அடியேன் சிங்கியாத காலத்திலும் தங்கள் பெருங்கூணைக்கிறக்கினால் எளிதாக எழுந்தருளி என்றுமில்லாதத்தாடுகிணைய நல்கினீர். தங்கள் வரவினால் குரியைனக்கண்டு மலர்ந்த தாமரையைப்போல் ஆனேன். இப்படிப்பட்ட ஒப்பற்ற சுகத்தை எப்போதுமடைந்திலேன் மழையில்லாதகாலத்தில் வருந்தும் பயிரைக் குளிர்விக்கின்ற மழை போல் வந்தீர். கருடன் பெற்று மகிழ்ந்த கண்போன்று சின்காட்சி எனக்கு இன்பத்தை ஊட்டுகின்றது இத்தேக்கத்தோடு ஆகாயத்திற் பொயானம் செய்தால் என்ன இன்பமடைவேனே அதுபோலவும், திருப்பாற்கடவிலுண்டாயதேவாபிரதம் எனதுகைக்கு எட்டியதுபோலவும், எமதுபிதாவாகிய கேலீர் எழுந்தருளிய சுகமானது தேசமுடியையும் கங்கையைப்போகை குளிர்விக்கும்படியிருந்து எனதுள்ளத்தின் களர்க்கிணைய எல்லாம் நீக்கினது:

சுவாமி தாங்கள் இவ்விடத்தில் எழுந்தருளியவரானது அதிசயமாம், தங்கள் திருவளக்கருத்து எதுவோ? அதைத்தர இசைங்

திருக்கிறேன். அரசர்கள் பணியவாழ்கின்ற தசரதமஹாராஜாவே! குருவாகிய வசிட்டரது வாக்கைத்தட்டாதவரே! மேலான ழூரிய வமிசத்திலுதித்தவராதலால் உமக்குத்தகுந்த வசனத்தைச் சொன்னீர். யான்செய்யும் யாகத்திற்கு இடையூறு விளைக்கும் இராட்சதர்களின் துன்பத்தைத் தாங்கமாட்டாது சினது துணைாடி வந்தேன். ஆதலால் தயவுசெய்யவேண்டும். நீர் கொடுக்கத்தக்கவர் என்று உம்மை அரியதஞ்சமென்றைடென். உமது முத்தகுமாரனான இராகவன் என்ற குழந்தையைத் தருவீராக. இராட்சதபலத்தை இராகவன் ஒருவனே வெல்லும் கக்திபடைத்தவன். அரசனே, இராகவன் பாலன் என்ற அச்சத்தை விட்டுவிடு. இராகவன் பெருமையை வசிட்டரையும் என்னையும்போன்ற ஆசுதிரிப்புகளே அறிவார்கள், மற்றையோர் அறியார்.

இவ்வார்த்தைகளைக்கேட்ட தசரதர் அயர்ந்து சோர்ந்து வருங்கினர். சுவாமி இராகவனே பாலன். பதினைந்து வயதினன். யத்தஞ்செய்தறியான். நடுங்கச் செய்யும் வல்லணமயைடைய இராட்சதர்களுடன் போர் செய்ய வலியில்லாதவன். நால்வகைச் சேனை போடும் அடியேனே நேரிற் சென்று இராட்சதர்களுடன் போரிடுவேன். சுவாமி எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்குப்பின்பு கிடைத்தபுத்திரன்; முத்தபுத்திரன்; உத்தமபுத்திரன் இராமன். இவன் பிரிந்தால் மற்ற முன்று பேரும் உயிருடன்வாழார். நானும் இனிய உயிரோடு வாழ்மாட்டேன். யானே வயோதிகளையிட்டேன். வெபாதித்தினால் இனிச்செய்வதுயாதொன்றும் அறியாதவனும்மகதுயருறுதின்றேன்.

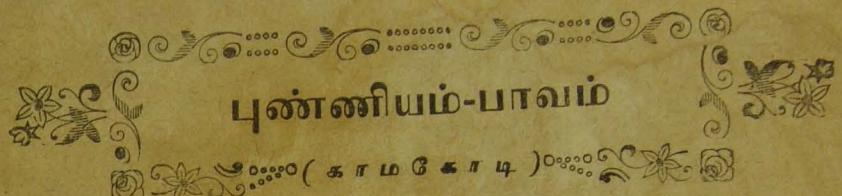
நயத்தினால் இராமனை விடுவதற்கு தசரதன் சம்மதிக்கமாட்டான் என்பதை உணர்ந்தார் விசுவாமித்திரர். தசரதனைப்பயப்படுத்தியே இராமனைப் பெறவேண்டு மெனத் திருவனங்கொண்டார். மன்னனே! விரும்பியதைக் சொடுத்தேன் என்று சொன்ன சத்தியங்தவறினும்! சிங்கம்போன்ற அரசனை நீ அற்ப மிருகத்தின் இயல்பைச் செய்தாப்! மனைவி, புத்திரர், சுற்றந்தாரோடு நீ வாழ் வாய்; நான் செல்லுகிறேன் என்று கோபித்து எழுந்தார் முனிவர். முனி வருடைய கோபத்தை உணர்ந்தார் வசிட்ட முனிவர். அரசனை நோக்கினார். “மனுவம்சத்திற் பிறந்தவனும் தசரதர்ச் சக்கரவர்த்தி என்னும் பெபரைப்பெற்றிருக்கின்ற சொன்

நைத்தியத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள். உன்வாக்குப் பிறழுமாலே வேறேபார் காக்கவல்லவர். உம்மால் விலைதிருக்கப்பட்ட இராசநீதியை பூமியிலுள்ளவர்கள் கடவாமற் காப்பாயின். நீர் மாத்திரம் அதனைக் கடக்கமுடியுமா? இவ்விசுவாமித்திரவிழோ இராமனை அமர்த்ததைப் போலக் காப்பார். போரையே வாழ்வாக உடைய இராட்சதர்களது திமையும் உண்டாகாது” வசிட்டமுனி வரின் வார்த்தைகள் தசரதரின் கண்களைத் திறந்தன. தசரதன் பரிசனங்களை விளைத்து இராமன் என்ன செய்கின்றான் என்று பார்த்து வாருங்கள் எனக்கட்டளையிட்டான்.

ஸ்ரீ இராமர் தீர்த்தயாத்திரைசென்று சிரும்பியபின் முன்போல் இல்லை. புசியவராகவே காணப்படுகின்றார். பழையான நித்தியகருமங்களிற் சிலவற்றை வேண்டாவேறுப்பாகவே செய்கின்றார். இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற மகளிரும் செல்வமும் வீடும் நிலையற்ற றவையாதலினால் இவற்றால் என்ன பிரயோசனம் என்கின்றார். வெள்ளிய கல்லவஸ்திரமும். அநுசவை உண்டியும். குளிர்ந்த ஜலமும் ஆசியவற்றில் கருத்தில்லாது இருக்கின்றார் செநக்குகீக்கியதுரவிகளைப்போல் அபிமானத்தையும், சுகங்களிற் சந்தோசித்தலீயும். துக்கத்தில் வருந்துதலையும் நீக்கியிருக்கின்றார். நிறைந்தசெல்வம் ஆபத்துக்கிடமானது என்றுகருதி அவாவைவிட்டு சகலருக்கிங் கொடுக்கின்றார். அவர் நினைவை யாங்கள் அறிந்திலேம். இவ்விளவரசநாக்க எவர்கள் அசிற்குரிய நாஞ்சுணங்களைக் கற்பிக்கவல்லவர்கள்? இப்போது தொடர்ச் சிருக்கின்ற செயலிது என்று வணங்கிச் சொன்னார்கள்.

இராமன் செயலைத்துப் பூண்டும் விடாமற் கேட்டுக்கொண்டிருந்த முனிவர் இராமனைத் தனியாக அழையுங்கள் என்று உத்தரவிட்டார். இராமனுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற இந்த ம்காமோகமானது ஆசையினாலும் ஆபத்துக்களிடலும் வந்ததன்று. விவேகத்தினால் வராங்கின்ற ஞான சம்பத்தாகும். ஆதம விசாரணைசெய்தால் மயக்கம் நீங்கி எங்களைப்போலப் பிரமத்தில்லயித்து ஆறுதல் பெறுவார் என்றார். சபையை நாடிவந்த இராமர் தந்தையையும் முனிவர்களையும் வணங்கி எழுந்து சின்றார். தசரதர் புத்திரவாள் சையோடும் மகனே இங்குவா என்மடிமீதிருப்பாயாக என்று

ஜேதி

புண்ணியம்-பாவம்

புண்ணியம் ஏது? பாவம் ஏது? என்ற அறிவுடன் மனிதர்கள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். மனிதர்களுக்கும் இதர ஐந்துக்கூக்கும் இது ஒரு பேதம். சுவபாவத்தை ஒட்டி மிருகங்கள் நடந்தின்றன. தீவிமயை விலக்கி நன்மையைக் கணடப்பீடிக்க வேண்டும். மோகம் நீங்கினால் துன்பங்கள் உன்னை எட்டியும் பார்க்கமாட்டா. குரு உபதேசத்தினால் விளங்கும் ஆத்மானுபவத்தினால் மோகத்தை வெல்லவேண்டும்.

[தொடரும்]

சாரதா தேவியாரின் மனிமௌழிகள்

இப்பிரபஞ்ச முழுவதும் பரந்து நிற்கும் இறைவனீடும் வேண்டிக் கொள்க. அவன் தனது கருணையை உன்மீது பொழிவான்.

துக்கக்கிலடிபட்ட உங்கள் இதயத்தை இறைவனுக்குத்திறந்து காட்டுவங்கள், கன்னீர் சிங்கி, “இறைவனே! என்னை உன்பால் இழுத்துக்கொண்டு மனஅமைதி தந்தநூல்க்.” என்று மனமாறப் பிரார்த்தியங்கள், அவ்வாறு எப்போதும் செய்வதன்மூலம் படிப்படியாக உங்கள் மனம் அமைதியடையும்.

உலக வாழ்க்கை

உன் மனைவியார்? உன் மகன் யார்? நீதான் யார்? எங்கி ருந்து வங்காய்? இவ்வுலக வாழ்க்கையே ஒரு விசித்திரம். இதைபெல்லாம் சிங்கித்துப் பார்த்தால் உன் மயக்கம் தெளியும். அப்போது இந்த உன் ஜீவாத்மா பரமாத்வே என் பதை உணர்வாய்.

—சங்கரர்.

எது சரி? எது தப்பு? என்பதைப் பலவிதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். நன்மை பயக்கக்கூடியது எதுவோ அதுவோ நல்லது என்று சிலரின் கொள்கை. மேல்நாட்டு ஞானிகளின் சிற்தாந்தம் இது. ஐனநாயகக்கொள்கையை ஆதரிக்கிறவர்கள் இந்த சியாயத்தை ஏற்றாக கொண்டவர்கள். அதிகப்படியான ஐனங்கள் எதைவிரும்புகிறார்களோ அதுவே சரி. எதை அவர்கள் வெறுக்கிறார்களோ அதுதவறு என்பது அவர்கள் கொள்கை. இசீலிருந்து அதிகமாயுள்ள ஐனங்களுக்கு எது தகுந்ததாயிருக்கிறதோ அதுவே நல்லது என்பது அவர்கள் கொள்கை என்று ஏற்படுகிறது. ஆனால் இதில் பிழையுண்டு. இன்றைக்குப் பல ஐனங்கள் ஒன்றை உயர்ந்ததாகச் சொல்லுவார்கள். நாளைக்கு அதையோ மிகக் கெட்டதென்று தூக்கியெறிந்துவிடுவார்கள்.

தர்மத்தை அறிவகற்கு இது வழியல்ல, வேறு என்று கம்முடையரிவிகள் கருதியிருக்கிறார்கள். நல்லது கெட்டது அந்து கொள்ள மேல்நாட்டாரோ மற்ற அபல் நாட்டாரோ நமக்குபிரமாணமில்லை. “ஸ்ரீமத்பகவத் தீதை ஒன்றிலேயே நமக்கு வேண்டிய பிரமாணங்களேல்லாம் இருக்கின்றன. நாம் அன்னியரிடத்

தில் பிச்சைக்குப் போகவேண்டியதில்லை” என்று நாம் அறியவேண்டுமென்று லோகமான்ய திலகர் வெகு பாடுபட்டார்.

ஆனால் திலகர் ஒரு அம்சத்தில் பிச்சைப்போனார். ஞானமார்க்கத்தைக் காட்டி மூலம் கர்மமார்க்கத்திலேயே கீதையின் தாதபர்யமென்று அவர் எழுதிய கீதா ரஹஸ்யத்தில் சொல்லுகிறார்.

உண்மை ஞானமுடையவன் செய்யும் கர்மங்களே உயர்ந்தனவ, அவனுடைய மனது சுத்தமாயும், பற்றற்றதாயும் இருக்கும் என்று மீது திலகர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். சதாசாரத்தினாலும், சாஸ்திரத்தில் விதித்த கர்மங்களைச் செய்வதாலும் சித்த சுத்தி உண்டாகிறது. சுத்தியடைந்த ஹிருதயத்தில் சுத்தியத்தை தியானம் செய்து உண்மை ஞானம் அடையவேண்டும். நல்லகாரியங்கள் ஞானத்தின் பலனுக்கே செய்வதல்ல. ஞானம் அடைவதற்காகவே அவைகளைச் செய்வது அவசியம். எல்லாவிடங்களிலும் பிரும்மத்தைப் பார்ப்பகே சுத்திய ஞானம், அது சித்தியடைந்தால் கர்மங்கள் செய்ய அவசியமில்லை எதாவது ஒருபலனை உத்தேசித்துக்கான் மனிகள் கர்மங்கள் செய்கிறான். பலனை அடைந்தபின் கர்மங்கள் செய்து அடையவேண்டியது அவனுக்கு ஒன்றுமில்லை. பிரபஞ்சத்தின் மானமுனையத்தாண்டிசர்யாத்ம சிலையை அடைந்தவர்களுக்கு சம்சார பந்தமில்லை; பிறப்புமில்லை; இறப்புமில்லை. அவர்கள் கர்மங்கள் செய்வது அக்ஞானத்தினால் கஷ்டப்படுகிறவர்களிடம் கருணைகளைண்டு அவர்களும் உய்யவேண்டி உபகாரம் செய்வதற்காகவே.

இங்மெடுத்தவர்களைல்லாம் அடையவேண்டிய கடைசிப்பலன் எதுவோ அதற்குச் சாதகமாயுள்ளதை நல்லதென்றும், விரோதமாயுள்ளதை கெட்டதென்றும் சொல்லவேண்டும். மனதும், புத்தியும், சுத்தியடையும் வரையில் உண்மை அறிவு உண்டாகாது. நல்ல கர்மங்களைச் செய்வதால் சித்தம் சுத்தியடையவேண்டும்.

குருவினிடத்தில் பக்கியும், விக்ரகங்களில் பகவானை தியானம் செய்வதும் புத்திக்குத் தெளிவைக்கொடுக்கும். ஞானத்திற்கும் கியானத்திற்கும் வித்தியாசமுண்டு. ஒரு பொருள் உண்மையில் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே அறிவது ஞானம். அவரவருடைய இஷ்டத்தைப் பொறுத்து மாறக்கூடியதல்ல ஞானம். ஆகையால் ஞானம் ஏகரூபமானது. அத்வைதம், தியானம் பண்ணும்

போது அவரவர் இஷ்டத்தை அவரவர் அனுசரிக்கலாம். சுவபாவப்போக்கை யொட்டி தியானத்தை மாற்றிக்கொள்ளலாம். இந்த விஷயத்தில் ஏல்லோரும் ஒரேமாநியாய் கட்டுப்படவேண்டுமென்பதில்லை. சுத்தியமான பொருள் ஒன்றே. அதை அடைய சாதனங்கள் அளவிறந்தன. உலகங்களைல்லாம் பகவத் சுவரூபமே. ஏல்லாப்பொருள்களும் பகவானே, நமக்கு இஷ்டமான இடத்தில் மனதை நிறுத்தி பகவத் சுவரூபத்தைத் தியானம் செய்யலாம். தியானம் செய்யும்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை நாம் பகவானுகே நினைக்கிறோம்.

யாரை குருவாய் அடைவதென்பதிலும், இஷ்டதேவதையைக் கொள்ளும்போதும் மிகுந்தகவலை செலுத்தவேண்டும். குருவினிடம் குற்றங்களிருக்கலாம். ஆனால் குற்றங்களை மறந்து அவரே பகவத் ரூபமென்று நினைக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கெடுதி உண்டாகும். குருவினிடமும் இஷ்டதேவதையினிடமும் பகவானை சுதா தியானம் பண்ணி பரம விலையை அடையவேண்டும்.

வேத சாஸ்திரங்களைப் பின்பற்றி, காமங்களைவிட்டு கர்மங்களைச் செய்து பூரணமான சிரத்தையுடன் நல்வழியைக் கடைப்பிடித்து சித்த சுத்தியடைந்து பிறவிப் பெரும்பொருளை எல்லாரும் அடைவதற்கு முயற்சிசெய்யவேண்டும். இதற்கு ஈசன் அருள்புரிவாராக,

அன்னைக்ஞப் பிரார்த்தனை.

புரிகஅருள் நினைவணங்கும்
புதல்வர்க்கே பெருங்தேவி
தருகசரண் தாளினையிற்
கருணைமயி வணங்குவனே
ஞானமருள் சாரதையே
நானுடுத்தாய் சந்ததமும்
ஈனமறுத் தெமைக்காப்பாய்
இறைஞ்சுவன்யான் கருணைமயி.
[சுவாமி அபேதாநந்தர்]

குவாமி சிவானந்தரின் அறிவுரைகள்

எல்லோரிடமும் அன்பு காட்டு

எல்லோரிடமும் அன்பு காட்டு, தூய்மையாயிரு, ஆத்மபாவத் துடன் எல்லோருக்கும் சேவைசெய், உன் இந்திரியங்களைப் பூரணமாய் அடக்கு, உன் கையே உனக்குதல், நிறுத்தாமல் இறைவனருளுக்காக முயற்சிசெய்.

அன்ன பெண் என்ற வேற்றுமை பாராட்டாதே, பெண்களுடன் இருக்கும்போது ‘ஒரே சச்சிதானந்த ஆத்மா’ என்று திரும்பத்திரும்பச் சொல், உன்னிடத்திலுள்ள அதே ஆத்மாதான் பெண்களின் உள்ளத்திலும் இருக்கிறது. எனவே ஆன்ன பெண் வேற்றுமை மறைக்குதலைப் போட்டதே, அவர்களிடத்தில் கெய்வத்தையோகாண்பாய்.

எல்லோருடைய கைகள் மூலமாகவே கிருஷ்ணபரமாத்மா வேலை செய்கிறார்; எல்லோருடைய கண்கள் மூலமாகவே அவர் பார்க்கிறார்; எல்லோருடைய காதுகள் மூலமாகவே அவர் கேட்கிறார் என்று நினைத்துக்கொள். ராதையைப்போல் பாடு. கோபிகைபோல் அவருடைய தரிசனத்திற்காக ஏங்கு: கண்ணனின் அங்கள் கட்டாயமாக கிட்டியே திரும், அவன் உன்னுடைய சிரஞ்சிவிததோழும், நீ கண்ணனைக் காண்பாய்.

கொடு கொடு

தான் தகுமங்களின்றுலம் பாபங்கள் நாசித்துப்போகின்றன இயேசு நாதர் சொல்லுகிறார்:- “தானம் என்னைற்ற பாபங்களை நிவிர்த்திக்கிறது.” கீதை சொல்லுகிறது “வேள்ளி, தாங்ம், நியம நிவுடைகள் முதலியன மனிதர்களைப் பரிசுத்தப் படுத்துவனவாகும்.

கஸ்டத்தில் கிடங்குமலும் மனிதவர்க்கத்தின் சுகத்திற்காக மட்டர்ற தானம் செய்வது தூர்க்குணக்கதையே நசிக்கச் செய்வதற்கு ஒரு சிறங்க வழியாகும். ஏழைகளைக் காணுங்கோதே நெல்லாம் அவர்கள் கஷ்டப்படும் போதெல்லாம் பணத்தைத் தண்ணீராகப் பாலித்து அவர்களுக்குக் கொடு, நீ பிறருக்குக் கொடுத்தால், உலகின் செல்வம் எல்லாம் உனதாகினிடும். செல்வம் உன்னைத் தேடி வரும், இது மாற்றமுடியாத இயற்கையின் விதியாகும். எனவே கொடு, கொடு.

தீயோரிடமும் கடவுளைக் காணலாம். (வினாக்கல்)

இந்த நூலில் கடவுளைக் காணலாம்.

இங்கூட்டி சிருஷ்டி எங்கும் பல்வேறு உருவங்களில்—புளிதமான ஆறுகளாயும், பெரிய மலைகளாயும், ஆழங்க கடலாயும் பின்னொல்பாசமுள்ள பசுவாயும், சிறங்க குதிரைசளாயும், வீரம்பிக்க சிங்கமாயும், இனிய துயிலாயும், அழகிய மயிலாயும், சக்கமான கனிமம் விரும்பும் பாம்பாயும், சிறகை அம் த்தக் கொள்ளும் காகமாயும், ஓங்கி எழும் தீயாயும். அதையிராங்கநடசத்திரமாயும், எங்கும் கடவுளைதான் வியாபித்திருக்கிறார். கண்களை அவரைக்காணப் பயிற்றுவிக்கவேண்டும். முதலில் பெரிதான சுலபமான எழுத் துக்ககளையும் சற்கவேண்டும். பிரகநூண்ணிய சிக்கலான எழுத்தத்துயும் சற்கவேண்டும். சிக்கலான எழுத்துக்களைக் கற்றுக்கும்வளர்கிளில் படி ப்பில் முன்னேற்றும் ஏற்படாது. வார்த்தைக்கு வார்த்தை அடக்கம் சிக்கலான எழுத்துக்கள் வளர்க். தீயோரிடமுள்ள பார்தோனப் பார்க்கவும் கற்கவேண்டும். இராமர் நமக்குப்புரிகிறார்; அதை இராணுஜும் புசியவேண்டும். பிரகலாதன் புரிகிறான், இரண்டியக்கிபும் புரியவேண்டும். வேதத்திலுள்ள ஒரு வசனம் பின்வருமாறு:-

“அந்தத் திருடார் கலைவருக்கு நமஸ்காரம்; அந்தக் கொடு யவர்களுக்கு, ஹிமங்கஸ புரிதோர்க்கு நமஸ்காரம்; அந்த மோதக்காரர், திருடார். கொள்ளிக்காரர் அகிய அனைவரும் பிறமே. அவர்கள் அனைவருக்கும் நமஸ்காரம்.”

இதன் பொருள் என்ன? இதன் பொருள் சுதாவான எழுத்துக்களைக் கற்றுக்கொண்டாய் விட்டது. இனி கடின எழுத்துக்களையும் கற்பாய் என்பது, ‘வீரர் வழிபாடு’ என்று கரு புத்தகம். அதில் நெப்போலியீனையும் ஒரு வீரனென்று. கேவ அங்கம் பொருந்தியவனைந்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தே சுக்கப்பரம் பொருள் அல்ல. கலப்படமான பரம்பொருளே இருப்பது. ஆனால் இந்தப் பரம்பொருளையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதனாலேயே துளசிதாசர் இராவணனை இராமங்கூடைய விரோதியான பக்தனைந்று கூறியிருக்கிறார். ஆம் இந்தப் பக்கனைடைய தன்மையும் போக்கும் சிறிது வேறானதே. தீ பலவகினால் கால் கொப்பளித்து வீங்கிப்போகிறது. ஆனால் வீக்கக்கிற்குச் சூடான ஒக்கடம் கொடித்கால் அது அடங்கிவிடகிறது. இரண்டிலுமின்னாது ஒரே தீ. ஆனால் அவை வெவ்வேறு வகையில் செயல்படுகின்றன. இராமிடத்தும் இராவணனிடத்தும் வெவ்வேறு வகையில் செயல்பட்ட போதிலும் அவ்விருவரிடத்திலும் உள்ள பரம்பொருள்ஒன்றே.

வினாக்கல்

கொக்குவில் மகாத்மாகார்

ராத்த

ஹரிஜன மாணவர்

நிதி

அறவித்து.

நமது நாட்டிலுள்ள வறியஹரிஜன மாணவர்களுக்குப் பணவத்வி செய்வதற்காக ஷட். ஈ.கி ஏற்றுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உதவிபெற விரும்பும் மாணவர்கள். அதற்குரிய விண்ணப்பப் பத்திரத்தைப் பூர்த்திசெய்து, காரியதரிசி, மகாத்மாகாந்தி ஞாபகார்த்த ஹரிஜன மாணவ சகாயத்தி. C/O ரீ இராமச்சந்ன சௌவலித்தியாசாஸி. கொக்குவில் என்ற விலாசத்திற்கு 25-12-1957க்கு முன் அனுப்பவேண்டும். பின்திட விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

விண்ணப்பப் பத்திரிகைகள் காரியதரிசியிடம் பெறுக்கொள்ளலாம்.

நிபந்தனைகள் வருமாறு

1 மாணவர் இவ்வருடம் 5-ம் வகுப்புச் சித்தியெய்தியவராயும் 1-1-57-ல்பண்ணிரண்டு வயசுக்குட்பட்ட வராயும் இருத்தல் வேண்டும். (5-ம் வகுட்டு முடிபுகளை விண்ணப்பத் தேதிக்குள் பெறும்தியாதவர்கள் விவர்க்கறப் பெற்றவுடன் தலைமை ஆசிரிப்புமுலம் தெரினிக்கடவுண்டுமென்ற விபந்தையில் விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.)

ாலையூர்ண் பொருவு மீதநடவான் ஒரு எழுத்துப் பாட்சயும், கோர்முட்டி சுயுடு கோக்குவில் ஸ்ரீ இராமச்சந்ன சௌவலித்தியாசாஸி ண்டபத்திரிகை மேட்சுசபையாரால் நடத்தப்பட விவிஷபங்களிலும் சடை நீதிப்பேர்முடியானது

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்கள் தமக்கு வசதியான இங்கக்கல்லூரி ஒன்றில் G. C. E, வகுப்புவரை படிக்க வருடமொன்றுக்கு 60/- ரூபா வீதம் 5 வருடங்களுக்குப் பணவக வியளிக்கப்படும். சித்பொறுப்பாளர்ச்சபை பிள்ளையின் கல்விவளர்ச்சிபில் திருப்பதியில்லாவிடத்து வகுப்புணம் நிறுத்தப்படும். பணநகரி பெறும்பிள்ளைகள் பெற்றேர் அல்லது பாதுகாவலர் காரியதரிசிக்கு தவணைத்தேர்வு அறிக்கைகளை அனுப்பவேண்டும்

4 இவ்வருடம் 6 பிள்ளைகள் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள்

5 விண்ணப்பம் அனுப்பவோருக்குப் பாட்சைத்தேதி பின்னர் அறிவிக்கப்படும்

காரியதரிசி

மகாத்மாகாந்தி ஞாபகார்த்த ஹரிஜனமாணவர் சாலைத்தி

Editor, K. Ramachandran,

Printed & Published by N. Muthiah, Athmajothi Nilayam, Nawalapitiya

At Saravama Press, Nawalapitiya 15-12-56